

roku lze si stěžovati jen odvoláním. Obžalovaní podávají do výroku toho i odvolání, a bude proto i o vývodech zmateční stížnosti k čís. 11 citov. § rozhodnuto jako o odvolání. Je jest uznati důvodným. Jak doličeno bylo již v rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 1634 sb. n. s., lze ztrátu práva volebního, — nejde-li o případy, kde zvláštním zákonem je tak výslovně stanoveno —, vysloviti jen při odsouzení pro čin, při němž účinek ten nastává podle platných ustanovení. Podle těchto ustanovení, jež jsou uvedena ve vydání trestních zákonů Kallab-Herrnritt, 2. vydání, na str. 567, byli sice z práva volebního vyloučeni i ti, kdož byli odsouzeni pro přečin uvedený v § 5 zákona o ochraně volební a shromažďovací svobody ze dne 26. ledna 1907, čís. 18 ř. zák., avšak podle § 14 tohoto zákona jen, byl-li přečin spáchán při volbách do sněmovny; v souzeném případě nešlo však o takové volby, nýbrž o volby do obecního zastupitelstva, ohledně nichž nelze uznati na ztrátu práva volebního. V důsledku toho nemůže výrok o ztrátě práva volebního obstáti, poněvadž přečin podle § 5 cit. zákona, jde-li o volby do obecního zastupitelstva, není trestným činem, pro který podle dosud platných ustanovení nastává ztráta práva volebního, a nemohlo by pro nedostatek náležitosti té na ztrátu tu býti uznáno ani, kdyby bylo vysloveno, že byl trestný čin spáchán z pohnutek nízkých a nečestných. Bylo proto napadený rozsudkový výrok zrušiti.

Čís. 3886.

Poškození veřejného orgánu je jen objektivní podmínkou přísnější sazby druhé věty § 82 tr. zák.; přísnější trest stíhá pachatele i když jeho úmysl k nastalému poškození nesměřoval (poškození bylo způsobeno jen náhodou).

(Rozh. ze dne 30. května 1930, Zm I 154/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 3. února 1930, pokud jím byl obžalované, odsouzené pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a pro přestupek urážky strážce podle § 312 tr. zák. uložen trest jen podle první trestní sazby § 82 tr. zák., zrušil rozsudek nalézacího soudu v napadeném výroku o trestu jako zmatečný a uložil obžalované trest podle druhé věty § 82 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti, uplatňující důvod zmatečnosti podle čís. 11 § 281 tr. ř., nelze upříti oprávnění. Nalézací soud, uznáv obžalovanou vinnou přestupkem podle § 312 tr. zák. a zločinem podle § 81 tr. zák., vyměřil jí trest podle první trestní sazby § 82 tr. zák., nikoliv, jak státní zastupitelství v obžalobě navrhlo, podle druhé trestní sazby onoho §, vzav sice za prokázáno, že obžalovaná škrábla strážníka K-e, kterému se

násilím zprotivila, na ruce do krve, maje však za to, že se poškození to nestalo úmyslně, nýbrž jen náhodou. Nalézací soud vychází zřejmě z názoru, že jest předpokladem použití druhé trestní sazby § 82 tr. zák., že poranění nebo poškození úřední osoby, proti níž odpor směřoval, bylo pachatelem zamýšleno a že tedy pouhý objektivní výsledek takového poškození nestačí. Tento názor není v zákoně odůvodněn. Neboť, jak zmáteční stížnost správně dovozuje, zákon ukládá vyšší trest podle druhé věty § 82 tr. zák., byl-li vůbec odpor spojen s poškozením veřejného orgánu, nečiníc rozdíl, zda bylo toto poškození způsobeno úmyslně, či jen náhodou. Poškození veřejného orgánu je tedy jen objektivní podmínkou přísnější sazby druhé věty § 82 tr. zák. a stíhá proto pachatele přísnější trest i když jeho úmysl k nastalému poškození nesměřoval. Pro použití této trestní sazby stačilo tedy již pouhé zjištění nalézacího soudu, že se obžalovaná strážníku K-ovi násilím zprotivila v úmyslu, zmařiti jeho služební úkon, a že při tomto odporu byl strážník na těle poškozen. Nalézací soud vybočil z trestní sazby zákonem ustanovené, an, přihlížeje k poškození strážníka jen jako k okolnosti přitěžující vyměřil obžalované trest v rámci první věty § 82 tr. zák.

Čís. 3887.

Skutkovým zjištěním jest i zjištění okolností přitěžujících a polehčujících.

Zmateční stížnost státního zastupitelství, uplatňující zmatek čís. 11 § 281 tr. ř. proto, že soud vykročil při výměře trestu ze své moci trestní, nevyměřiv trest podle druhé sazby § 178 tr. zák., neprovádí zmatek ten po zákonu, doličujíc nesprávnost rozsudku v otázce okolností polehčujících a přitěžujících a jich vzájemného poměru.

(Rozh. ze dne 30. května 1930, Zm I 271/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmáteční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 17. února 1930, pokud jím obžalovanému, odsouzenému podle § 178 tr. zák. pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c), 176 II a) tr. zák. do těžkého žaláře na deset měsíců, zostřenému měsíčně jedním postem, nebyl trest vyměřen podle druhé sazby § 178 tr. zák.

D ů v o d y:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c) a 176 II a) tr. zák. a odsouzen podle § 178 tr. zák. do těžkého žaláře na deset měsíců, zostřenému jedním postem měsíčně. Výrok o trestu je v rozsudku odůvodněn takto: »Trest byl vyměřen podle § 178 vzhledem k jediné a jednotné sazbě. Při výměře trestu shledáno přitěžujícím několikanásobná kvalifikace a že ob-